

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 7P/87/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215203373
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Komadová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6215203373.6

Rozhodnutie

Okresný súd Veľký Krtíš samosudkyňou JUDr. Dagmar Komadovou vo veci starostlivosti o maloletého Ľ. Ď., N.. XX. XX. XXXX, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši ako opatrovníkom, dieťa rodičov C. M., N.. XX. XX. XXXX, nezamestnanej, t. č. na MD, bytom M. K., Ž. XX, zastúpenej Mgr. Danou Žlnkovou, advokátkou so sídlom vo Veľkom Krtíši, ul. Komenského 5 a V. Ď., N.. XX. XX. XXXX, C.. Č.. A. W., B. XXX/X, Č. T., o návrhu matky na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti a zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti a o návrhu navrhovateľky Z. M., N.. XX. XX. XXXX, bytom M. K., A. N. XX, o úpravu styku matky s maloletým dieťaťom takto

rozhodol:

Súd návrh matky **z a m i e t a**.

Matka maloletého je **o p r á v n e n á** stretávať sa s maloletým každú stredu v mesiaci od 13:00 h do 16:00 h a každú nedeľu v mesiaci od 10:00 h do 16:00 h s tým, že matka maloletého prevezme pred bytom navrhovateľky Z. M. a pred jej bytom jej maloletého taktiež odovzdá.

Navrhovateľka Z. M. je **p o v i n á** maloletého na stretnutie s matkou riadne pripraviť a odovzdať jej ho.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom matka maloletého žiadala súd, aby zrušil náhradnú osobnú starostlivosť voči maloletému, ktorá bola nariadená rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 13. 03. 2014 č. k. 9P 150/2013-57. Uvedené žiadala na tom skutkovom základe, že v súčasnej dobe žije vo Veľkom Krtíši na ul. Železničnej kde má vytvorené všetky podmienky pre to, aby mohla zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletého, keďže ona ako matka má v prvom rade právo, aby starostlivosť o maloletého zabezpečovala ona. V návrhu matka ďalej uviedla, že samotné dieťa prehlásilo, že chce bývať s ňou. Na pojednávaní sa matka maloletého pridržiavala podaného písomného návrhu a ďalej uviedla, že došlo k takej zmene v jej pomeroch a to, že vytvorila podmienky pre to, aby sa mohla o maloletého osobne starať a dieťa je v podstate u starej matky nasilu, pričom podľa jej názoru dôvodom toho, že jej dieťa ona zobrala bolo to, že mala výhrady voči tomu s kým nadviazala známosť v tom období, zároveň poukázala na tú skutočnosť, že ona v súčasnej dobe sa stará o dve maloleté deti a to C. a Q. a ona je schopná aj po finančnej stránke, ktorá sa určite zlepší aj tým, že by mal na Slovensko sa vrátiť a žiť spolu s nimi otec maloletého. Zároveň poukázala na vzťah, ktorý má maloletý k svojim sestram a naopak, ako aj na to, že ona má v súčasnej dobe vytvorené všetky podmienky pre to, aby starostlivosť o dieťa mohla zabezpečiť v záujme maloletého.

Stará matka maloletého Z. M. na pojednávaní uviedla, že s týmto návrhom nesúhlasí, avšak pokiaľ sa týka samotného vzťahu matky k maloletému, uviedla, že nemá pochybnosti o tom, že jej vzťah k dieťaťu je naozaj dobrý, že dieťa ľúbi, ale podľa jej názoru to ešte nestačí na to, aby mohla maloletého vychovávať. Uviedla, že podľa jej názoru matka nevie zabezpečiť starostlivosť o maloleté deti tak ako to je potrebné, uvedené vie porovnať najmä z osobných skúseností a z čias, kedy matka žila s otcom maloletého, kedy mala dve deti a ani o tieto sa postarať nevedela. Jedná sa najmä o to, že nemala

zabezpečené dostatok finančných prostriedkov na to, aby starostlivosť o deti zabezpečila riadne a má také informácie, že matka zvykne si požičiavať, resp. vypýtať nejaké peniaze 2, 3 Eurá. Zároveň uviedla, že spolu s manželom sa nebráni tomu, aby matke poskytli pomoc s maloletými deťmi, aj s deťmi o ktoré sa ona v súčasnej dobe stará, pričom poukázala na to, že matka aj s deťmi zvykne k nim prísť, deti Q.N. P. C. sa zvyknú najesť u nich, avšak vzhľadom na vyhrotené vzťahy medzi ňou a dcérou a jej manželom nie je možné, aby sa vedela o tejto otázke s dcérou zodpovedne porozprávať. Poukázala na to, že matka sa v niektorých situáciách správa veľmi nevhodne, pričom ona aj s manželom sa snažia jej poskytnúť potrebnú pomoc, pomôcť jej v starostlivosti o maloleté deti. Zároveň poukázala na to, že pokiaľ ona navrhuje upraviť styk s maloletým, pokiaľ nebude návrhu matky vyhovieť, je to najmä z toho dôvodu, aby mala ona vedomosti o tom kde sa maloletý nachádza, nakoľko sa pravidelne stáva, že matka dieťa zoberie pred školu a ona vôbec nemá informácie kde sa dieťa nachádza a preto je potom potrebné určitým spôsobom vymedziť určitý rámcový kontakt matky s maloletým nakoľko o tejto otázke sa s matkou dohodnúť nedá.

Na margo návrhu na úpravu styku, ktorý podala stará matka, matka maloletého dieťaťa uviedla, že s týmto návrhom vôbec nemôže súhlasiť a to najmä s prihliadnutím na to, že ona žiada, aby jej maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti a preto ani týmto smerom uvažovať nemôže, keďže tak ako to už uviedla, ona má právo ako matka v prvom rade zabezpečiť celú starostlivosť o maloleté dieťa.

Opatrovník maloletého dieťaťa na pojednávaní žiadal, aby súd návrh matky na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti zamietol a zároveň, pokiaľ sa týka návrhu starej matky na úpravu styku, opatrovník žiadal, aby styk upravil a to v rozsahu tak ako to žiada navrhovateľka, teda stará matka maloletého dieťaťa a to jeden krát cez víkend v rozsahu v akom navrhla ona a zároveň počas niektorého dňa v týždni, aby matka naďalej mala zabezpečený pravidelný kontakt s maloletým dieťaťom.

Maloletý pri svojom výsluchu v neprítomnosti rodičov a starej matky uviedol, že pokiaľ sa týka zmeny rodinného prostredia, on naďalej chce ostať u starej matky, povedal, že jeho mama so starou mamou sa stále hádajú a najradšej by však bol keby bolo možné, aby žili všetci spolu.

Otec maloletého sa na termín pojednávania nedostavil, tento mal doručenie predvolania riadne vykázané, neúčast' na pojednávaní neospravedlnil riadne a včas, preto potom súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p. vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, starej matky, maloletého v neprítomnosti rodičov, oboznámením sa so správou z konzultácie na referáte poradensko-psychologických služieb, nájomnou zmluvou, správou základnej školy a spisom tunajšieho súdu sp. zn. 9P 150/2013.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že maloletý L. bol rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 13. 03. 2014 č. k. 9P 150/2013-57 zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky Z. M. a matka bola zaviazaná prispievať na výživu maloletého spolu s otcom výživným každý vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa. Z rozsudku tunajšieho súdu mal súd preukázané, že rodičia maloletého v čase rozhodovania súdu o náhradnej osobnej starostlivosti nevedeli zabezpečiť riadnu výchovu a starostlivosť o maloleté dieťa, nemali stabilné bývanie, prácu a finančné prostriedky, z ktorých by dokázali vykryť každodenné výdavky spojené s chodom rodiny a domácnosti. Z dokazovania v konaní 9P 150/2013 bolo nesporne preukázané, že matka nemala zabezpečené riadne podmienky pre zabezpečenie výchovy maloletého dieťaťa, viedla túlavý spôsob života, bola bez zdroja príjmu a bez zabezpečenia čo i len prístrešia k určenému miestu pobytu. Zároveň dôvodom pre zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky bola aj tá skutočnosť, že takýto postup je v záujme maloletého L. a stará matka zabezpečovala aj v minulom období potreby dieťaťa spojené s jeho výchovou a teda na prostredie u starej matky bol zvyknutý, tento návrh súd považoval za dôvodný a dieťa zveril starej matke. Za súčasného stavu bolo zistené, že matka maloletého má uzavretú nájomnú zmluvu na byt nachádzajúci sa na ul. Železničnej vo Veľkom Krtíši, predmetná nájomná zmluva bola uzavretá na dobu určitú do 31. 12. 2015 s tým, že na základe predmetnej nájomnej zmluvy matka mala povinnosti vo vzťahu k uvedenému prenajatému bytu platiť nájomné vo výške 94 Eur a ďalšími výdavkami v súvislosti s bývaním v predmetnom byte boli aj poplatky spojené s užívaním predmetného bytu predstavujúce 115,97 Eur. Súd mal zároveň z vykonaného dokazovania preukázané, že matka maloletého je v súčasnej dobe na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok a prídavky na dve maloleté deti a má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom a to Q., N.. XX. XX. XXXX a C., N..

XX. XX. XXXX, pričom z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obidve maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matke, ktorá aj v súčasnej dobe zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti C. a Q., kedy bolo ďalej zistené, že žije v prenajatom byte, ktorý jej prenajal D. K., jedná sa o jednoizbový byt s kuchyňou, sociálnym zariadením v modernom prevedení, je to zrekonštruovaný byt, má plávajúce podlahy, bezpečnostné dvere, plastové okná, v kuchyni je nová kuchynská linka bez spotrebičov, ďalej kuchyňa je zariadená kuchynským stolom, lavicou so stoličkami, chladničkou a malou elektrickou rúrou a izba je zariadená starším opotrebovaným nábytkom kde sa nachádza rozťahovací gauč, televízor, šatníkové skrine, pričom z uvedenej správy, ktorá bola podaná úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v konaní 7P 81/2015 bolo zistené, že matka mala vytvorené vyhovujúce podmienky pre zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloleté deti Q. P. C.. Súd zároveň z vykonaného dokazovania mal preukázané, že v súčasnej dobe pokiaľ sa týka otca maloletého L., tento žije v Prahe a o maloletého neprejavuje v podstate žiadny záujem, s dieťaťom sa nekontaktuje, nenavštevuje ho a neprispieva na neho ani žiadnou čiastkou výživného, tiež je potrebné uviesť, že ani matka si vyživovaciu povinnosť k maloletému L. neplní, hoci jej bolo určené výživné v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa. Je síce pravdou, že aj matka maloletého má obmedzené finančné zdroje, keďže ona je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok a prídavky na dve maloleté deti, z čoho značná časť prostriedkov je vynakladaná na zabezpečenie bývania, keďže tak ako už bolo vyššie uvedené, len cca 200 Eur matka maloletého dá na náklady spojené s užívaním predmetného bytu, v ktorom žije aj s dvomi deťmi. Zároveň z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi matkou a starou matkou maloletého, u ktorej sa maloletý v súčasnej dobe nachádza sú veľmi vyhrotené vzájomné vzťahy v dôsledku týchto vznikajú medzi nimi rôzne rozpory, pričom aj maloletý Ľudovít veľmi citlivo vníma uvedenú situáciu a sám vyslovil želanie, že pre neho by bolo najlepším riešením ak by jeho matka aj stará matka vzájomné spory urovnali a mohli žiť spolu ako jedna rodina. Súd zároveň z vykonaného dokazovania zistil, že pokiaľ sa týka maloletého, tento u svojej starej matky má zabezpečené všetky potreby, ktoré sú potrebné pre jeho zdravý vývoj, stará matka sa o neho riadne stará, zabezpečuje jeho starostlivosť po každej stránke a maloletý sa v prostredí u starej matky, kde v súčasnej dobe aj žije cíti dobre. Uvedené vyplynulo jednak z jeho vyjadrenia na pojednávaní a zároveň táto skutočnosť je možná konštatovať aj zo správy z konzultácie na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny na referáte poradensko-psychologických služieb, z ktorej správy mal súd preukázané, že pokiaľ sa týka maloletého L., je to spontánne úprimné dieťa, ktoré nemá problém vyjadriť svoje pocity, názory a potreby, kedy on sa vyjadril v tom smere, že svoju matku má rád, rád sa s ňou stretne, porozpráva sa s ňou, aj sa s ňou zahrá, avšak býva sa mu dobre u starej matky a aktuálne tam cíti väčšie zázemie a istotu zabezpečenia základných potrieb. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny prostredníctvom referátu poradensko-psychologických služieb vyjadril stanovisko k situácii týkajúcej sa ďalšieho zabezpečovania výchovy maloletého dieťaťa, kedy uviedol, že vzťah maloletého a starej matky, ktorou je v súčasnej dobe vychovávaný a ktorej bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti je za súčasného stavu považovaný za optimálny z ich strany, chlapec ju má rád a má rád aj svoju matku, s ktorou aj rád trávi čas, avšak aktuálne sa mu lepšie býva u starej matky, nechcel by však stratiť kontakt ani s matkou. Zo správy Základnej školy vo Veľkom Krťiši, ktorú maloletý L. navštevuje súd zistil, že dieťa v školskom roku 2015/2016 navštevuje Základnú školu na ul. Poľnej vo Veľkom Krťiši, pričom z uvedenej správy vyplynulo, že matka sa o maloletého zaujíma, občas po vyučovaní za maloletým dochádza do školy, niekoľko krát si pozrela aj zošity a učebnice maloletého a informovala sa o jeho prospechu, pričom pokiaľ sa týka vzťahu maloletého k matke, tento pred svojimi spolužiakmi o matke nerozpráva a nie je ani nejakým spôsobom viac pozorovateľná citová naviazanosť na matku, pričom pri téme moja rodina na hodine výtvarnej výchovy maloletý zobrazil svoju starú mamu a svojho brata. Pokiaľ sa týka ostatných záležitostí, maloletý do školy chodí pravidelne, slušne oblečený, čistý, hygienické zásady dodržiava a domáce úlohy má vždy urobené. Tiež pokiaľ sa týka dokazovania v rámci tohto bol vypočutý aj samotný maloletý na pojednávaní v neprítomnosti svojej matky a starej matky, pričom tento prejavil záujem tak ako to už bolo vyššie uvedené a vyplynulo to zo správy referátu poradensko-psychologických služieb, že jeho vôľou je byť u starej matky a s matkou udržiavať pravidelné kontakty.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 2 Zákona o rodine, súd zruší náhradnú osobnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, zanedbáva maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to táto osoba požiada.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona. Je potrebné uviesť, že základným predpokladom zverenia dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je, že takéto opatrenie je v záujme dieťaťa, pričom z účelu samotnej náhradnej osobnej starostlivosti vyplýva, že táto sa musí

vykonávať na prospech dieťaťa. Súd zároveň poukazuje aj na tú skutočnosť, že náhradná osobná starostlivosť zaniká tak ako to uvádza aj v písm. d) ustanovenie § 47 Zákona o rodine, právoplatným rozhodnutím súdu o zániku dôvodu, pre ktorý bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej starostlivosti. Aj keď táto formulácia nie je celkom presná, zákon má zrejme na mysli situáciu, keď si rodičia upravujú svoje osobné a rodinné pomery tak, že dieťa sa môže vrátiť naspäť do pôvodnej rodiny, teda dôvod, ktorý viedol k zvereniu dieťaťa inej osobe odpadol. Zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti prichádza do úvahy iba z vážnych dôvodov, ktoré sa týkajú starostlivosti o maloleté dieťa. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že aj keď rodičia majú prvoradé právo i povinnosť svoje maloleté dieťa vychovávať, pokiaľ pre jeho riadnu starostlivosť majú predpoklady a chcú ju uskutočňovať, ide tu v podstate o takú zmenu pomerov (a pre tento dôvod zrušiť náhradnú osobnú starostlivosť žiada aj matka), že nie je naďalej v záujme maloletého dieťaťa, aby zotrvalo u fyzickej osoby, ktorej bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. I v tomto prípade súd túto skutočnosť podčiarkuje, že sa jedná o zabezpečenie najmä takého rozhodnutia, ktoré by bolo v záujme maloletého dieťaťa, pričom súd je povinný skúmať aj v súvislosti s takýmto návrhom záujem maloletého dieťaťa. Je síce pravdou, že matka upravila svoje osobné pomery a to najmä tým, že zabezpečila bývanie, kedy si prenajala byt na ulici Ž. M. M. K., pričom však je potrebné uviesť, že prenájom tohto bytu zatiaľ bol dojednaný na dobu určitú do konca roka 2015, aj keď s možným príslubom do budúcnosti. Pokiaľ sa týka materiálneho vybavenia domácnosti, podľa názoru súdu v súčasnej dobe matka nedisponuje s takým vybavením domácnosti, kedy by boli čo najlepšie zabezpečené potreby všetkých maloletých detí, tu poukazuje súd na jednoizbový byt, ktorý má v prenajme a ktorý je zariadený v podstate len veľmi skromne s nedostatočným počtom lôžok. Tiež ďalším dôvodom pre ktoré súd je toho názoru, že v súčasnej dobe nie je v záujme maloletého dieťaťa zrušiť náhradnú osobnú starostlivosť vo vzťahu k nemu je najmä nedostatok finančných prostriedkov na strane matky maloletého dieťaťa, táto disponuje len rodičovským príspevkom a prídavkami na maloleté dieťa, kedy z uvedenej nie vysokej sumy je vlastne povinná vzhľadom na to, aby si zabezpečila bývanie platiť vyše 200 Eur za prenájom predmetného bytu, pričom na živobytie jej v podstate zostane len veľmi minimálna suma, z ktorej čiastky by nebola schopná si zabezpečiť aj prostriedky na to, aby mohla zabezpečiť starostlivosť o maloletého L., aj s prihliadnutím na to, že matka si vyživovaciu povinnosť k nemu neplní riadne, na výživu maloletého neprispieva ani sumou, ktorá jej bola určená a to vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa, čo predstavuje v súčasnej dobe 27,13 Eur. Zároveň v tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 43 ods. 1 Zákona o rodine a § 100 ods. 3 O. s. p., kedy podľa týchto zákonných ustanovení maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a vyspelosti (§ 43 ods. 1 Zákona o rodine). Ak je účastníkom konania maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne (§ 100 ods. 3 O. s. p.). V tejto súvislosti súd poukazuje na vyjadrenie maloletého dieťaťa, kedy v zmysle citovaných zákonných ustanovení právo dieťaťa vyjadriť samostatne svoj názor patrí maloletému dieťaťu v rozsahu jeho schopností a rozumovej vyspelosti s ohľadom na jeho vek. Tu je potrebné prihliadnuť na stanovisko maloletého dieťaťa, jeho názor, jeho želanie, ktoré ono vylovilo či už na pojednávaní, resp. pred psychológom referátu poradensko-psychologických služieb s tým, že jeho želaním je zostať u starej matky a so svojou matkou sa stretávať, preto potom súd na vyjadrenie maloletého prihliadol, pričom v podstate maloletý sa nachádza už dlhšiu dobu u svojich starých rodičov, na týchto je citovo naviazaný a je zároveň citovo naviazaný aj na svojho brata C., ktorý tiež bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti jeho starej matky Z. M.. V domácnosti kde v súčasnej dobe maloletý žije je spokojný a je potrebné tiež uviesť, že starí rodičia zvládajú starostlivosť o svojho vnuka a títo majú aj zabezpečené vhodné bytové podmienky, majú citový vzťah k maloletému a s jeho výchovou v súčasnej dobe nemajú žiadne problémy, dieťa riadne navštevuje povinnú školskú dochádzku, do školy chodí riadne, dosahuje výborný prospech a zo strany starých rodičov je dieťaťu poskytovaná všetka potrebná starostlivosť. Tak ako už bolo uvedené, matka maloletého žije v malom byte, s ďalšími dvomi maloletými deťmi, ktorým síce zabezpečuje osobnú starostlivosť, avšak podmienky bývania sú podstatne horšie. Je síce pravdou, že nežije už túlavým spôsobom života, avšak podľa názoru súdu, podmienky pre osobnú starostlivosť o ďalšie maloleté dieťa nemá vytvorené, preto potom s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa, ktorý tak ako už bolo uvedené je prvoradý pre rozhodovanie súdu vo veciach starostlivosti o maloleté deti, súd návrh na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti zamietol.

Podľa ustanovenia § 45 ods. 6 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu v akom nepatria osobe, ktorej bolo

maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov, alebo tejto osoby súd.

Súd pri svojom rozhodovaní o úprave styku matky s maloletým dieťaťom na návrh navrhovateľky vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona. Zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti inej osobe znamená určitý obmedzujúci zásah do rodičovských práv a povinností. rozsah obmedzenia práv a povinností je vymedzený právami a povinnosťami, ktoré podľa ustanovenia § 45 ods. 3 patria tejto osobe, preto zvereniu dieťaťa do starostlivosti inej osoby nemusí predchádzať osobitné rozhodnutie o obmedzení rodičovských práv. Zákon výslovne rieši otázku styku rodičov a dieťaťa, ktoré je v starostlivosti inej osoby. Rodičia sú zásadne oprávnení stýkať sa so svojim dieťaťom, i keď je v osobnej starostlivosti inej osoby, táto úprava korešponduje s článkom 9 bod. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého štáty, ktoré sú zmluvnou stranou dohovoru uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného, alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmom dieťaťa. Úprava styku sa ponecháva na dohode rodičov a osoby, ktoré má dieťa zverené do starostlivosti. Takéto riešenie sa považuje za správne a podporuje zachovanie citového puta a väzieb, ktoré existuje medzi rodičmi a deťmi. Súd rozhodne o tejto otázke len vtedy, ak k dohode nedôjde. Z výsluchu účastníkov, teda navrhovateľky, starej matky a matky maloletého dieťaťa mal súd preukázané, že o tejto otázke sa nevedia dohodnúť, pričom však tak ako to bolo preukázané aj z výsluchu maloletého dieťaťa je v jeho záujme, aby vzťah medzi ním a matkou ostal zachovaný. Je nesporné, že dieťa prechováva citový vzťah k svojej matke a naopak a samo dieťa pri svojom výsluchu vyslovilo želanie s matkou mať kontakt zachovaný a stretávať sa s ňou. Preto potom súd upravil styk matky s maloletým dieťaťom, v súlade s návrhom navrhovateľky, ktorá tiež v záujme maloletého dieťaťa súhlasila a sama navrhla upraviť styk dieťaťa s matkou. Súd pri rozhodovaní o úprave styku matky s dieťaťom a jeho rozsahu zväžil okolnosti na strane maloletého dieťaťa, prihliadol na vek dieťaťa, vzťah k rodičovi, teda k matke, ktorá ho nemá v osobnej starostlivosti ako aj doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim, tiež okolnosti na strane rodiča, na jeho časové ale aj ekonomické možnosti, rodinné pomery, pričom je podľa názoru súdu potrebné, aby bol vymedzený časovo a v presne stanovený deň styk matky s dieťaťom nakoľko matka, ktorá dieťa nemala v starostlivosti, kedykoľvek za dieťaťom prišla, zobrala ho zo školy a stará matka nemala vedomosti o tom kde sa dieťa nachádza, keďže nemala ani kontakt na matku. Súd poukazuje na to, že v zmysle ustanovenia § 45 ods. 6 Zákona o rodine, naďalej zostáva zachované právo matky (ale aj otca) stýkať sa s maloletým, čo si sám maloletý želá a to spôsobom, že bude matku navštevovať na určitý počet presne stanovených hodín. Je potrebné uviesť, že dieťa má právo na rodiča, každý rodič, až na zákonné výnimky(- § 25 ods. 3 Zákona o rodine) má právo realizovať svoj výchovný vplyv na dieťa, čo rodič, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti môže uskutočňovať iba prostredníctvom stretávania sa s maloletým. Tak ako už bolo vyššie uvedené, pri rozhodovaní o rozsahu tejto úpravy súd prihliadol na vek maloletého dieťaťa, na jeho povinnosti súvisiace s návštevou školy, ale aj na jeho denný režim, ale tiež prihliadol aj na okolnosti na strane samotnej matky maloletého dieťaťa a podľa názoru súdu v súčasnosti bude najvýhodnejším a v záujme dieťaťa, aby sa ono s matkou stretávalo každú stredu a každý nedeľu v mesiaci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice a to v písomne v štyroch o vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. I, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav

neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno navrhnúť súdny výkon rozhodnutia.